

Wall street, Deep state, nacisté a psychologická válka – 3. díl

necenzurovanapravda.cz/2022/08/wall-street-deep-state-naciste-a-psychologicka-valka-3-dil

10 srpna, 2022

Dnes se rovnou pustíme do třetího dílu rozsáhlého seriálu, který nás seznamuje s historií, jenž velmi úzce souvisí se současnými ději. Jde o historická fakta, která nám byla v minulosti zatajována – a je celkem jedno, jaký režim právě vládl. Asi jen málokdo věděl, že hlavním sponzorem nacistů za druhé světové války byli Rockefellerové a jiní boháči z Wall street – bez nichž by nebylo možné válku tak dlouho udržovat.

Dnes se budeme věnovat zejména tématu denacifikace. Ať už byl jakýkoli režim, vždy nás přesvědčovali, že k denacifikaci došlo záhy po válce. Ale skutečně tak tomu bylo? Právě toto téma bude dominovat dnešnímu dílu, ve kterém se mimo jiné dozvíte, jak skončili mnozí nacističtí vrazi. Jisté je, že rozhodně ne na popravišti...

Po druhé světové válce kontrolovala Wall Street jmenování úředníků odpovědných za denacifikaci a správu Německé spolkové republiky. Kontrolní rada pro Německo, vedená generálem Luciusem Clayem, zahrnovala mimo jiné Louise Douglase, ředitele General Motors kontrolovaného Morganem, a Williama Drapera, partnera ve společnosti Dillon, Read & Co.

Přesto, když se konal Norimberský proces, mnoho vysokých nacistů a jejich podporovatelů z řad průmyslníků uniklo spravedlnosti, a dokonce i těm, kteří byli shledáni vinnými, jako Alfried Krupp a Friedrich Flick, bylo na počátku 50. let dovoleno vrátit se do jejich starých pozic. Žádný Američan nebyl souzen navzdory roli Wall Street a Forda při usnadňování nástupu Hitlera, budování nacistického průmyslu a umožnění a prodloužení války.

Banka pro mezinárodní platby (BIS), která během druhé světové války plynule pokračovala ve své činnosti, jako by její centrální bankéři mezi sebou neválčili, přijala zlato od nacistické Reichsbank navzdory jeho pochybnému původu. V jejím představenstvu byli ředitel IG Farben Hermann Schmitz, „porodní asistentka nacismu“ baron Kurt von Schröder, Emil Puhl, který měl na starosti zpracování dentálního zlata ukořistěného z úst obětí koncentračních táborů, a Walther Funk, o kterém se mluvilo v Norimberku jako o „bankéři zlatých zubů“.

Všichni čtyři byli odsouzeni za zločiny proti lidskosti. I když brettonwoodská konference v roce 1944 doporučila aby byla BIS zlikvidována v „nejčasnějším možném okamžiku“, nikdy k tomu nedošlo a doporučení bylo v roce 1948 zrušeno. BIS tak mohla přežít i přes svou spoluúčast na zločinech Třetí říše.

Někteří bývalí nacisté převzali velmi silné pozice:

- **Nizozemský princ Bernhard**, který sloužil v SS na počátku 30. let, než se připojil k IG Farben, spoluzaložil **Bilderberg Group** v roce 1954. Právě na srazech bilderbergu jsou vybíráni politici, kteří se později objeví na velmi vysokých postech po celém světě.
- **Walter Hallstein**, který sloužil jako nadporučík v německé armádě a jehož jméno navrhla University of Frankfurt v roce 1944 jako potenciálního nástupce Hitlera (byl pověřený výukou nacistické ideologie mezi vojáky) **byl jmenován prvním prezidentem Komise EHS (nyní EU) (1958-1967)**. Tedy právě zde můžeme najít jasné nacistické kořeny EU.
- **Adolf Heusinger**, kdysi Hitlerův náčelník generálního štábu armády, se stal **generálním inspektorem Bundeswehru (1957–1961) a předsedou Vojenského výboru NATO (1961–1964)**.
- **Kurt Kiesinger**, který měl úzké vazby na nacistického ministra zahraničí Joachima von Ribbentropa, ministra propagandy Josepha Goebbelse a Franze Sixe, který vedl eskadry smrti ve východní Evropě, se v roce 1957 zúčastnil **konference Bilderberg** a později se stal **západoněmeckým kancléřem (1967-1971)**.
- **Kurt Waldheim**, bývalý zpravodajský důstojník nacistického Wehrmachtu, se stal **generálním tajemníkem OSN (1972–1981) a prezidentem Rakouska (1986–1992)**.

Pokud šlo o globální vládnutí, denacifikace byla zásadně irelevantní a systematicky se mu vyhýbala. Nacisté naopak vysoké posty ve velkém infiltrovali či dokonce zakládali organizace, které měly – a stále mají – neoddiskutovatelný vliv, ať už globální (Bilderberg) nebo regionální (EU).

Nejen, že se nepodařilo usvědčit mnoho z těch, kdo byli odpovědní za druhou světovou válku, ale **po válce Spojené státy aktivně rekrutovaly přes 1600 bývalých nacistických vědců, inženýrů a techniků prostřednictvím operace PAPERCLIP**

(1945–1959). Patřili mezi ně jaderní vědci i odborníci na rakety, jako Wernher von Braun (bývalý SS, průkopník nacistické raketové technologie V2, jmenovaný ředitelem Marshall Space Flight Center NASA v roce 1960), Georg Rickhey a Arthur Rudolph.

Patřili mezi ně také vědci, kteří prováděli lékařské experimenty na vězních koncentračních táborech, jako byl Walter Schreiber, zatímco se připravoval Norimberský kodex z roku 1947. Nacističtí lékaři byli přivedeni do Fort Detrick, kde radili ohledně použití nervového plynu sarin a vysvětlili výsledky experimentů s meskalinem na lidských subjektech v koncentračním táboře Dachau. Vynálezci plynu sarin Ottovi Ambrosovi, který byl shledán vinným z masové vraždy v Norimberském procesu, udělil milost bývalý právník z Wall Street a americký vysoký komisař pro Německo John J. McCloy.

McCloy také omilostnil průmyslníka Friedricha Flicka, odsouzeného v Norimberku na základě obvinění z otrocké práce, Flick se stal nejbohatším mužem ve Spolkové republice. McCloy dokonce usiloval o zmírnění trestu vězení Hitlerova blízkého spojence Alberta Speera. PAPERCLIP byl v zásadě schválen Sborem náčelníků štábů dne 6. července 1945, aniž by o tom prezident Truman věděl.

Souběžně s tím bylo CIA naverbováno přes 100 bývalých důstojníků gestapa a SS prostřednictvím bývalého šéfa nacistické rozvědky Reinharda Gehlena prostřednictvím organizace Gehlen, která se v roce 1956 stala Federální zpravodajskou službou v Německu. Jména zahrnovala Aloise Brunnera, který poslal přes 100 000 Židů do ghet a koncentračních táborů, Franze Alfreda Sixe, který vedl jednotku eskadry smrti v Sovětském svazu, Emila Augsburga, který plánoval popravy Židů SS v okupovaném Polsku, Karla Silberbauera, který zajal Annu Frankovou, Klause Barbieho, takzvaného „řezníka z Lyonu“, Ottu von Bolschwinga, který spolupracoval s Adolfem Eichmannem na plánování konečného řešení a válečného zločince Ottu Skorzenyho.

Jednotka 731 japonské císařské armády prováděla během druhé čínsko-japonské války smrtelné experimenty na lidech a nezanechala žádné přeživší. Tyto experimenty zahrnovaly vivisekci, injekce s pohlavními chorobami maskovanými jako očkování, použití živých lidských „pokusných králíků“ k testování granátů a plamenometů, usmrcení elektrickým proudem, injekce zvířecí krve, vystavení smrtelným úrovním rentgenového záření a znásilnění a nucené těhotenství.

Jednotka 731 také vyvinula metody biologického boje, včetně vypouštění blech nakažených morem nad Čínou, injekční aplikace tyfu a paratyfu do studní a injekční infikace vězňů s různými nemocemi včetně dýmějového moru, cholery, neštovic a botulismu. **Válečným zločincům z jednotky 731 byla Spojenými státy udělena tajná imunita výměnou za jejich „odbornosti“.** Tuto amnestii poprvé odhalil John Powell v roce 1981. Příslušná dokumentace byla zveřejněna až v roce 2017. Všechny následné americké výzkumy v oblasti biovátky je třeba vnímat v tomto kontextu.

V červenci 1947 byl prezidentem Trumanem podepsán zákon o národní bezpečnosti, který měl údajně zlepšit koordinaci mezi armádou a zpravodajskými službami. Stanovil mimo jiné národní vojenské zařízení, které bude řídit ministr obrany, Národní bezpečnostní radu (NSC) a Ústřední zpravodajskou službu (CIA). Ta by nahradila Office of Strategic Service (OSS, 1942–1945), provozovaný během války jako ekvivalent MI6. **Bylo to duchovní dítě Allena Dullese, který vytvořil poradní skupinu šesti mužů, z nichž pět (včetně Williama H. Jacksona a Franka Wisnera) byli investiční bankéři nebo právníci z Wall Street.**

Návrh zákona o národní bezpečnosti poskytl Ferdinand Eberstadt (bývalý místopředseda představenstva válečné výroby), který stejně jako jeho dlouholetý spolupracovník James Forrestal byl bývalý investiční bankéř společnosti Dillon, Read & Co. Forrestal byl

jmenován prvním americkým ministrem obrany v září 1947. Za vytvoření CIA lobovali bývalí právníci z Wall Street a ředitelé OSS William Donovan a Allen Dulles (který ji později řídil). Podle budoucího výkonného ředitele CIA AB „Buzzyho“ Krongarda celá OSS nebyla ve skutečnosti nic jiného než bankéři a právníci z Wall Street.

Na svém prvním zasedání v prosinci 1947 schválila NSC vytvoření tajné jednotky, Special Procedures Group (SPG), která začala fungovat v březnu 1948 pod vedením Franka Wisnera, který disponoval bezprecedentní mocí díky své pozici v newyorských právních a finančních kruzích. (Před válkou Wisner pracoval v Carter, Ledyard a Milburn, staré advokátní kanceláři Franklina Roosevelta.) **Wisner byl architektem programu Bloodstone**, jehož prostřednictvím se desítky vůdců nacistických kolaborantských organizací považovaných za užitečné pro politické válčení proti východní Evropě (včetně sabotáží a atentátů), dostalo do USA.

Tolik třetí díl. Zítra se v posledním – tedy čtvrtém – díle dozvíte něco více o tzv. Deep state a o tom, jak se z USA jako rakovina rozšířil po celém světě, přičemž nyní ovládá politiku nejen USA, ale také Evropy.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 5 Průměrně: 5]